

AVARÍCIES

lo sol, plorant ab cabells negres

Joan Roís de Corella

És fèrtil la infelicitat,
la terra fosca on es podreixen
vegetals que la mort ressuscita.
És fèrtil la infelicitat
i opulent el desànim. Fixa't
que arriba a ser avar el delit,
en canvi: no produeix gens
i, quan fa falta, s'evapora.
És avar el delit i els dies
del sol amb cabells negres, llargs.
¿Com és que costa tant sortir
de dins, brollar com l'herba verda
i anònima que creix als marges?
o enganxar-se al coll de les pedres
com fa la molsa: amb avarícia
guarda la vida, la humitat,
potser només per ser olorada.

Antoni Puigverd